

forholder det sig med disse Ting? Men her er det ærede Medlem i absolut Strid med den højtærede Statsminister og med den højtærede Udenrigsminister, thi disse to Ministre har paa en absolut tydelig Maade udtalt sig angaaende dette Spørgsmaal, og de gaar ikke henover det med et Skuldertræk som det ærede Medlem og siger: Det har slet ikke noget paa sig. De udtalte loyalt den danske Rigsdags Standpunkt i Lagtinget og gjorde det paa en tiltalende Maade. Saa kommer det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og siger: Det er Smaating, det er overhovedet ikke noget, man skændes om deroppe. Jeg forstaar ikke, hvorledes en Mand, der kun har været deroppe saa kort Tid, overhovedet tør sige det. Det ærede Medlem siger, at det kun er Rumlerier, man bruger, og han citerer J. K. Lauridsens Ord: Det er godt at have noget at rumle paa til Dagenes Ende, og det mener han, at disse Sager er godt egnede til. Det er en fuldstændig Misforstaaelse. Sprogspørgsmaalet er ikke egnet til at rumle paa til Dagenes Ende. Thi i samme Øjeblik, som vi indfører den Ordning, nogle tilstræber deroppe, vil Dansk forsvinde, og da man ikke kan skifte Sprog i Skolerne, ligesom man skifter Tøj eller lignende, efter det skiftende Flertal, vil det sige, at saa er Sagen ude af Verden, og vi har tabt Sprogforbindelsen med Færøerne. Saa at rumle paa det til Dagenes Ende er umuligt. Derimod kan det ærede Medlem sige, at hans Standpunkt kan man rumle paa til Dagenes Ende, nemlig at vi har baaret os saadan og saadan ad paa Færøerne; det kan man gøre, naar man ikke behøver at komme med Argumenter derfor, det er noget, man kan rumle paa. Men Sprogspørgsmaalet er ikke en Sag, man kan rumle paa, for det vil vise sig i Løbet af kortere Tid; thi maaske maa vi da helt give tabt paa Grund af, at man hernede fra stiller sig, som nogle ønsker, at man skal.

Det ærede Medlem siger angaaende Sprogspørgsmaalet, at det er ham ikke muligt at se nogen Forskel paa de forskellige Parviers Standpunkt deroppe, og naar en dansk Rigsdagsmand siger det, skulde man tro, at der var noget om det. Forskellen er ellers tydelig nok. Sambandspartiet siger, at man skal undervise de smaa Børn paa Færøsk, de ældre skal undervises paa Dansk i alle Fag, for at de kan lære det. Selvstyrepartiet siger, at Undervisningen skal foregaa paa Færøsk, men man skal ogsaa undervise i Faget Dansk, saa at de kan lære det; men Dansk skal altsaa ikke nogetsteds være Undervisningsproget. Man skal undervise i *Faget*

Dansk, men man skal ikke undervise i noget andet Fag paa Dansk. Det Forslag, der kom fra den højtærede Undervisningsminister, sagde: Undervisningsproget er Færøsk, men man skal i Historie og Geografi og Dansk undervise paa Dansk. Man skulde tro, at det var en tydelig og klar Forskel. Det viser sig ogsaa, at naar det ærede Medlem skal til at slaa de tre Programmer sammen, maa det ærede Medlem gøre det ved en lille snild Manøvre. Jeg skal læse det op: Sambandspartiets Program udvikles saaledes: „Efter Lagtingets Formening kan og bør Tilegnelsen særlig for de yngre Børns Vedkommende lettes ved Benyttelse af Børnenes sædvanlige Talesprog, Færøsk, medens det, for at den fornødne Færdighed i Brugen af det danske Sprog kan opnaas, formenes nødvendigt, at Undervisningen i de enkelte Fag, navnlig overfor de ældre Børn, hovedsagelig foregaa paa Dansk“. Da nu det ærede Medlem skal slaa fast, hvad her staar, siger han: „Altsaa, Sambandspartiet siger, at de yngre Børn undervises selvfølgelig paa Færøsk, og for de ældre Børns Vedkommende skal man særlig lægge Vægt paa Undervisningen i Dansk“. Det siger Sambandspartiet ikke et Ord om. De siger ikke, at man skal lægge Vægt paa Undervisningen i Dansk. Nej, de siger, man skal lægge Vægt paa Undervisning paa Dansk i alle Fag. Det er en stor Forskel. Derfor er ogsaa alle, der kender Forholdene, klar over, at hvis man gaar bort fra, at der skal undervises paa Dansk, saa er det en Dødsang, vi synger, for Dansk paa Færøerne. Jeg vil bede det ærede Medlem sige mig, hvorledes han kunde tænke sig Muligheden af, at Børnene kunde lære Dansk, naar en Lærer deroppe undertiden har 2 Skoler, undertiden har 3 og undertiden 4 Skoler, som han skal passe, og beliggende i forskellige Bygder. Naar han har 4 Skoler, er han 8 Dage det ene Sted og 8 Dage det næste Sted o. s. v., og naar han har 2 Skoler, er han 14 Dage det ene Sted og 14 Dage det andet Sted. Hvordan skal der blive Tid til at lære Børnene Dansk, naar Undervisningen ikke skal foregaa paa Dansk? Og selv om en Lærer kun har een Skole, saa er denne delt i flere Klasser, og han har dem ofte alle sammen. Hvordan skal Børnene da lære Dansk, hvis ikke samtidig Undervisningen foregaa paa Dansk? Saaledes er Situationen. Jeg forstaar derfor ikke, at det ærede Medlem kan tro, at man paa Færøerne kan blive ved at lære Dansk, naar man indfører hans Ordning. Men det ærede Medlem sparer egentlig ikke